

**1907-11-09**

**AFSENDER**

Stefan Sinding

**MODTAGER**

Carl Jacobsen

**FAKTA**

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Glyptotekets Arkiv

**DOKUMENTINDHOLD**

Afventer transskription

Boulevard Raspail 24? Paris 9. 11. 07

Kjære Ven.

Min allertjerteligste Lykkønsning til Glycerin  
• selskabet femogtyve Aars Jubilæum! Sjældent  
• arbejde har fået Mænd skabt i saa kort en Tid. Da  
• du kom til Bjælkehavn var altsaa Glycerin  
• selskabet i Aar gammelt, og dengang var det alt blevet et  
meget betydeligt Museum. Du husker jo nok, hvor  
• overrasket du blev, da du dengang kom til Samlingen  
paa Christiansborg først og fandt alt det, du havde  
• skrevet af og du havde skrevet - og ser uden  
• den paa Ny Carlsberg. Du havde flakket Europa  
rundt: mange Aar, vidste ikke, hvor du skulde gaa  
• af mig. Det første, du tænkte dengang var, at du kunde  
• man leve og finde den Paavirkning, du ansaa for nød-  
• vendigt for en moderne Kunstner. Men du har elsket  
• det Glycerin selskab i alle disse Aar, og hvor du har været  
• lykkelig over at du har de gode mig at lade mig  
• hjælpe mine Arbejder med i Dens Værk. Det ved du  
• jo ogsaa vel nok, at uden Dem havde du ikke kun-  
• net blive ved at være Billedhugger. - Du husker saa  
• godt, du havde du hørt Tale om en Brygge i Bjælke-  
• havn, som betjente Billedhuggerarbejder, at det var

slig en Brygger, saadan en rigtig "grand brasseur",  
og at den Bryggeren skulde blive min trofasteste Ven,  
det drömte jeg mindst om. Der er i Livet alligevel en  
hel Del, som staa for mig som et Myster. Nu saadan  
som jeg endelig efter 35 Aars Forlob er kommen til  
• at gjøre denne Valkyrie, jeg begynde paa nede i Her-  
• bin hos Wolff. Og nu varer kun op Dag for Dag og  
• bliver sikkert og roligt færdig. Herregud, hvor var jeg  
ung og naadig dengang! Det var jo Stormen oppe paa  
Værffjeldet, som skulde styrt ned over alt det fejge  
Folk og alle Syngere og Dilettanter. Is er jeg blevet ro-  
ligere og mere udlapodagen i Aarenes Løb. Skudt  
• for jeg ikke Stormen istand alligevel, og atter i det  
• Øie, som staa mig brodelig bi. "Kær og brodeløs Dag",  
med De. Jo her ikke, siden jeg var ganske ung, glædet  
• mig særdeles til at se et af mine Brevbreve blive  
• store. Det er jo naagt, alle mine Dillethejere drømmer  
om. I Aarenes Løb haandte det mig jo saa ofte, saa  
• jeg blev vant til det, men denne Valkyrie haandte jeg op-  
• givt Haardt om. - De kan tro, jeg har haft det utro-  
• ligste Held med mig ogsaa herinde. Først fik jeg kjendt  
Paul Dubois Amature til Jeanne d'Arc. Mager til  
• Amature har vel mine Dillethejere haft. De kunst-  
• ste Artikulationer i hvert Løb, alle Propositioner i



detta næsten ornamentale Trækintet, som f. Ex Torvalds  
som havde i alt, hvad han gjorde. Jø tra, De ved, hvad  
jæ mener. Det er egentlig en ren Instinktiv Sone, som  
ikke kan læres, men som alle de største Billedhuggere  
har haft, selv om de gjorde det voldsomste voldsom-  
me. Michel Angelo f. Ex har desudtids og ufeilbarligt.  
Doreau har f. Ex en "Salome" i petit jalousis, en Group-  
pe, hvor hun er rent deilig og Manden en kjedome-  
melig Trøstribbe. - Det er underligt, De ikke har  
nøgt af Féuillet. Han er en saa mandig Kunstner.  
Jø synes ikke om hans Goyilla, som baltfins en Kone,  
men han har gjort mægtige Arbejde, synes jø.

Vi har det alle godt banded. Piccola holder saa me-  
get af Paris og Guttum var studere Casini ved Sabonne  
og er beqværet. Piccola er hede af sin Thorespine, synes  
jø. Jø tra ikke, hun længe i tre efter Theatret, hvor Forholdene  
i de sidste Aar var bleven ukonjunktis.

Wom heder mig sende Deen og Der Frue min ærbødige  
Tilken.

Olaus Kuejine  
Stephan Lindberg

Det er jø, at hverde Dage skal jø kunne jø en Kest  
som god som nogen.